

นิทานพื้นบ้านชุด ข้าชั้น เรื่อง คนขี้ลืม

นำเสนอเมื่อ : 24 ก.ค. 2552

มีนิทานซ้ำเข้ามาฝากนะครับ เรื่องคนขี้ลืม ลืมได้ลืมดี มีเรื่องให้ลืม เชิญครับ.....

คนขี้ลืม :

มีชายคนหนึ่งเป็นคนขี้ลืม ขี้ลืมจริงๆ
เรื่องอะไรจำได้ประเดี๋ยวเดียว

แล้วก็ลืมหมดเขาจะทำอะไรไม่ได้เลย

วันหนึ่งชายขี้ลืมคนนี้ถือมีดเข้าไปในป่าเพื่อจะไปตัดต้นไม้

เดินทางไปได้สักพักก็เกิดปวดอุจจาระ
จึงเอามีดพาดติดกับต้นไม้ไว้

แล้วก็หาที่หลบไปถ่ายอุจจาระ พอถ่ายอุจจาระเสร็จก็เดินออกมา

เห็นมีดเล่มหนึ่งอยู่ที่ต้นไม้

เขาลืมไปว่าเป็นมีดของตัวเอง

เขาดีใจมากจึงรีบวิ่งไปคว้ามมีดมาถือไว้
แล้วจับมีดชูขึ้นพลางเต้นไปรอบๆ

แล้วพูดว่า “วันนี้โชคดีแท้เข้าเลยมีดของใครก็ไม่รู้ยังใหม่อยู่

ลับเอาไว้คมกริบทีเดียวเจ้าของมีดนี้แย่มาก ของดี ๆ
อย่างนี้มาลืมไว้ได้

อายุคนไม่รู้จักรักษาของ คนอย่างนี้ทำมาหากิน
อะไรมีแต่จะลมหม

เผชิญเขาเดินไปเหยียบเอาอุจจาระที่ตนเองถ่ายไว้เมื่อครู่นี้เข้า
ลืมนว่าเป็นของตัวเองจึงตะโกนด่าขึ้นว่า
“อ้ายคนอุบาทว์ที่ไหนมาถ่ายไว้ได้
ที่หิ้งปากวางใหญ่มาทำโสโครก
เอาไว้ตรงนี้เอง อ้ายมนุษย์อัปรีย”

ข้อคิดจากนิทานเรื่องนี้ :

ขึ้นชื่อว่าคนขี้ลืมนแล้ว มักจะลืมได้ทุกอย่าง

ฉะนั้นจงทำอะไรด้วยความมีสติเสมอ

(จาก : นิทานพื้นบ้านชุด ข้าชั้น)